

תקנות תובענות יזוגיות, תש"ע-2010

טופס 3

(תקנה 19)

הודעה למגistrate בתי המשפט¹

לכבוד

מנהל בתי המשפט

הגדן: הודהה לפיה חוק תובענות יזוגית

מספר תיק:

בבית משפט: מתחדי מרכו

שמות הצדדים: 1. בר אמלם באמצעות ב"כ עיר ייחי גבע

2. באמצעות ב"כ

3. באמצעות ב"כ

נגד

מאכלי עולם ר.ג. בע"מ ואח' באמצעות ב"כ

פרטי המודיעץ:

שם: עיר ייחי גבע

כתובת: דרך מאיר ויסגל 2, רחובות

תפקיד בהליך: טובע נתבע ב"כ נתבע ב"כ קבוצה אחר

זאת הודעה על:

הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה: כל צרכני המשיכה; מועד הגשת הבקשה: 23.7.17; שאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי הבקשה: האם הופר החוק; תמצית הבקשה לאישור התובענה: הפרת החוק; הסעד המבוקש: כספי וצنو עשה; הסכום או השווי המשוערים של תביעותם של כל הצדדים עם הקבוצה: 4,000,000 ש"ח [סה"כ 20 מיליון];

החלטת בית משפט להתיידר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;
 החלטת בית משפט בדבר אישור תובענית יזוגית או בדבר דחיה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1); עילות התובענה והשאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3); הסעדים הנתבעים: [סה"כ 20 מיליון];

החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למיניהם טובע מייצג או בא כוח מייצג במקומות טובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;
 לא הוגש לבית המשפט, בהתאם התקופה שקבע, בקשה למיניהם טובע מייצג או בא כוח מייצג במקומות כל התובעים המייצגים או כל חברי המציגים בתובענית יזוגית אשר בבית המשפט אישר את הסתלקותם או מצא שנכדו מהם להמשך בפסקים לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק;

הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק;

החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק;

אחר:

להודעה זו מצורפים המסמכים الآלה:

1. תביעה יזוגית

2. בקשה לאישור תובענה יזוגית

¹ פורסם ק"ת תש"ע מיל' 591 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.

.3
.4
.5

תאריך

יבן

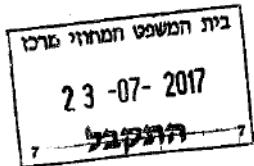
בבית המשפט המחוזי
מחוז מרכז

בעיני:

בר אמסלט ת"ז 316607043

ע"י ב"כ עות"ז יוחי גבע

מדרך מאיר ויסגל 2 פארק המדע – רחובות 76326
טלפון: 08-9102361, פקס: 08-9102341

התובע

- נגד -

1. מסכלי עלים ר.ז. בע"מ, ח.פ. 514091719
עזיאל 149, רמת גן 5230237 (אצל מר עופר קיכלר)

2. טיב טעם רשות בע"מ, ח.פ. 512792714
ת"ד 1140, מ.א. עמק חפר, 4279900

הנתבעות

סכום התביעה: 4,000,000 ₪

סכום התביעה האישית: 1,020 ₪

התובענה כנציגית

1. תופעה זו עניינה בהפרה בוטה של הוראות הדין ובהתעלית הצרך. נראה, כי אין חמור מאשר יצור או יבואו המיחס לモצריי תכונות שאין להן, במטרה להשיא את רוחו. יבואן שכזה, מלבד הפגיעה בצרניים, זוכה ליתרונו בלתי חזון על פי מתחמי החוגנים, אשר מוצרים עמודים בחוראות הדין הרלוונטיות.
2. לעניינו, מייבאת ומשווקת המשיבה 1, את המוצר תודל פרגץ' קלאס' (להלן: "המוצרים").
3. בנוסף מייבאת ומשווקת המשיבה 2, את המוצר גבינה מותכת מעשנת (להלן: "המוצרים").

4. המשיבה מתחדשת בטביעות של המוצרים, שכן על חזית המוצרים, נכתב בשפה האנגלית "100% טבעי" ו"טבעי" (בהתאם). דוק, שאין המודבר במוצרים טבעיים, אלא במוצרים שאינם טבעיים, שכן כל אחד מהם, הו תערובת פלוֹן, וכן לכל אחד מהם, מוסיפים רכיבים שעבור תחליכים, כגון חומרים מתחלבים או חומרי טעם וריח ועוד, ולפיכך, המוצרים אינם טבעיים, ואין להנוגם לכך.

5. הוראות תקן 1145 קובעות בכךין זה במפורט כי מותר לסתמן מוצר בכינוי "טבעי", אך ורק בתנאים הבאים שקבעו בהוראות סעיף 8.2 לתקן המפנה למספר עג' לתקן הקובלע באותו הבה:

"סימון מוצר כולל בכינוי טבעי"

"מותר לסתמן בכינוי "טבעי", ללא מלים גלוות, מןין יחיד או מקטן שלו, שאינו תערובת של מנותן, שאין בו חוספת רלייבס ולא עבר תחליCI אחריהם מלבד המפורטים להלן...".

6. מדובר בתקן רשמי ומחייב.
7. לפיכך, לא ניתן לנחות את המוצרים בכינוי מוצר טבעי, לא בשפה העברית, ולא בשפה אחרת.
8. המשיבה 1, מכנה את המוצר במוצר טבעי, וזאת בשפה האנגלית, בחזית המוצר, נכתב: 100% טבעי.
9. המשיבה 2, מכנה את המוצר במוצר טבעי, וזאת בשפה האנגלית, בחזית המוצרים, נכתב טבעי.
10. מלבד הפרת הוראות הדין, מעשה של המשיבה גורמים לחטיעית הrackן לקרוא את השפה האנגלית, אשר אשר עינו נמשכות, בראש ובראשונה, לחזית המוצרים, ואשר מטבחם של דברים אינו בקיा בהוראות התקן, וסביר כי הוא רוכש מוצרים "טבעיים", ובפועל רוכש שאיינו טבעי. מעשה של המשיבה מאפשרים לה ליקיר את מחיר המוצרים, ולמכורם במחירים של מוצרים טבעיים. כך שבסופו של יומם, צרכניה של המשיבה הקוראים את השפה האנגלית (ובכללם המבוקש) ניזוקו הן בהיבט הכללי, והן בהיבט של הפגיעה בחופש הבחירה, המוצא ביוטו בצריכת מוצר הקרוב פחות אל הטבע (ובריה פחות) מן המבוקש.
11. נסיבות אלו מצדיקות הגשת תובענה ייצוגית, במסגרת יתבקש ביהם יש הנכבד להורות למשיבות לפצות את ליקוחותיהם. חשוב לא פחות, يتבקש ביהם יש הנכבד להורות למשיבה לתקן את אריזות המוצרים.
12. עד כאן תמציתם של דברים וכעת נפרטם. וכך יהא סדר הדין: נתihil בהרצאת העובדות כסדרן. ממשך בפירות העילות המשפטיות העומדות למבחן ולהורי הקבוצה. ונῆנו בעמידה על התקיימות התנאים לאישור התובענה ייצוגית.

ב. רקע עובדיתי:**ב.1. פורלים חנוגים למשיבה**

13. המשיבה 1, חינה יבואנית בישראל. בין היתר מיבאתה היא, ומשווקת בישראל, את המוצר חודל פרטזיס
קלאס.

14. המשיבה 2, חינה יבואנית מהגדלות בישראל. בין היתר מיבאתה היא, ומשווקת בישראל, את המוצר גבינה
מוחצת מעושנת.

.15

- פרטי המשיבה מאתר רשם החברות מצ"ב בנספח "א 1 ב3" לבקשת זו.

- תמונות אריזות המוצרים מצ"ב בנספח "א 4-ג" לבקשת זו.

16. על גבי אריזות המוצר של המשיבה 1, בשפה האנגלית, מצוין הסימן "100% טבעי". מעלה מכל ספק, כי המשיבה 1 מותיחסת אל המוצר אל מוצריים טبيعيים, וכי כך מוצגים הם בפני הצורך התרמס.

17. על גבי אריזות המוצר של המשיבה 2, בשפה האנגלית, מצוינית המילה "טבעי". מעלה מכל ספק, כי המשיבה 2 מותיחסת אל המוצר אל מוצריים טبيعيים, וכי כך מוצגים הם בפני הצורך התרמס.

ב.2. פרטיים הנוגעים למבחן

18. המבקש, חינו לך מה השורה של המשיבה. וمعدיף לרכוש ולצרוך מוצרים טبيعيים.

19. המבקש קורא את השפה האנגלית.

20. המבקש רכש את המוצרים ברשות "טיב טעם", ואף ביחס אליהם, רכש אותם, זאת לאחר שקרה אות היצירוב "טבעי" או "100% טבעי", בשפה האנגלית, אשר מציינים בחוות המוצרים, ומושכים הנה את חיעין.

21. המבקש רכש את המוצרים, ונזכר מהם.

22. יודגש, כי כרמיית הצרכים המבקש אינם מצוי בפרטי החוגרות שבתקון, וכאשר נתקל בסימן "טבעי" או "100% טבעי", המופיע על גבי אריזות המוצרים, בשפה האנגלית, הוא הינו כי הוא רוכש מוצר "טבעי", פשוטו כמשמעותו.

23. חזו של המבקש תחילה להטעור כאשר זה באחד הימים, בבווא שוב לצריך את אחד המוצרים, הביט
הוא גם על הכתוב בשפה העברית, וחבחן הוא, כי על המוצר, לא נכתב בעברית "טבעי".

24. לפיכך, בדק הוא את המוצר הנוסף שרכש, וממנו צרך, ולמד, שאף בו, נכתב בשפה האנגלית בהזיהת המוצר, המונח מוצר טבעי, או כינוי שkill לו, ומאידן, מדובר לא נכתב כלל – בשפה העברית, באחרוי המוצרים.
25. כאן הבין המבוקש, כי המשيبة הוליכה אותו שולל, עת כתבה על חזית המוצרים, כי המוצרים טבעיים, ובשפה העברית לא עשתה כן.
26. עוד למד המבוקש, כי בכל המוצרים, בראשית הרכבים, המוצרים הם **תערובת מזגאות**, והוספו להם תוספות למיניהם, כגון חומרים מתחלבים או חומרי טעם וריח וכיו"ב – ולפיכך, הם לא מוצרים טבעיים כלל, ולא ניתן לכנותם לטבעיים, ועוד בחזיותם – לא בשפה האנגלית ולא בכל שפה אחרת.
27. בשלב זה בחר המבוקש לפנותו ליעץ ומשפטו, במסגרתו הובחר לו כי המוצרים המיובאים עיי המשيبة, אותן רכש ומהם צרך, כלל אינם מוצרים מזמן טבעיים, ואין יכולות להיות מוגדרים ככאלו, לא בשפה העברית ולא בשפה האנגלית או בכל שפה אחרת. בסיסיות העניין, ועל מנת למנוע הטיעיה של צרכנים נוספים, כמו גם במטרה למנוע את המשך התעשרהותה של המשيبة על חשבו הציבור, בחר המבוקש להציג תובענה ייצוגית זו.

ג. הפרת חוראות הדין בידי המשיבה

28. **יסודות עולות "הפרת חובה חוקה"** מנויים במסגרת חוראות סעיף 63 לפיקוחו הכספיין, הקובע באופן הבא:

(א) מפָר חובה חוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גורמת לאוותו אדם נזק מסווג או מטבעו של הנזק אליו מתכוון החיקוק; ואולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לרשותה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תזרוף זו.

(ב) לעניין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסווג או הגדר שעם נמהו אותו פלוני.

29. בהלכת ביהם"שعلילון בע"א 145/80 ועקבין נ' המועצה המקומית בית שמש, פ"ד ל(1) 113, בעמ' 139, פורטו הישויות המדדרים לצורך קיом עולות הפרת חובה חוקה, שהווים:

- א. קיומ חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק.
- ב. החיקוק נועד לטובתו של הנזיק.
- ג. המזיק הפר את החובה המוטלת עליו.
- ד. ההפרה גורמת ליזוק נזק.
- ה. נזק אשר גורם הוא מסווג הנזקים אליו מתכוון החיקוק.

סימנה של חובה בדיין

30. המשיבה הפרה את חוראות סעיפים 15 ו-17 לחוק גנבה על בריאות הציבור(מזון) התשע"ו - 2015 המורוים כד':

15. (א) **צין או יברואן** יסמן את המזון או את אריזתו, לפי העניין, בהתאם לחיקוקים אלה ולא יאוחר מהמועדים הקבועים בסעיף קטן (ב) או בסעיף 90, לפי העניין:

(1) **הוראות לשעין סימן שנקבע בתקנות לפי חוק זה;**

(2) **סימני שנקבעו באחד או יותר מכל אחד;**

(א) **תקנים רשמיים לפי חוק התקנים והללים על מזון, לרבות על חומרם או מוצריים הכאים במנגנון מזון;**

- (2) חקאות או צוים, שהוחקנו בהתייעצות עם שור ההוראות או בהסכמה;
לפי סעיף 37(ב) לתקן הגנה הדרביין:
- (2) צווים לפי חוק הפקוח על מצריכים ושירותים חילמים על מזון, לרבות על חומרים או מוצריים הבאים ב מגע עם מזון;
- (3) הוראות לפי פסקה (1) להגדרה "חוקת המזון", שנענין סימון מזון.
- (ב) יצון ישלים את עמידתו בסימונים לפי סעיף קטן (א) בטרם הובלת המזון למיחס שבסמואה מחוץ לאזור הייצור או למסוקן, אלא אם כן נקבע אחרת ברישון הייצור שלו.
- (1) יבואן ישלים את עמידתו בסימונים לפי סעיף קטן (א), בהתאם להוראות סעיף .90.
- (ד) מסוקן יסמן את המזון או את איזוותו בהתאם כאמור בסעיף קטן (א) החלות על פעולתו כמסוקן או נוגנות למקומות ממכו המזון.

17. עוקץ במזון לא יעשה אחד מלאה במטרה להטעתו את מקבל המזון ברגע למחיותו או לטහותו או לאיברתו של מזון:
כל מזון לעניין יצנן...

- (1) לעניין יצנן...
- (2) לעניין יצנן, יבואן או מסוקן – סימן מזון ביגוד לחודאות סעיפים 15 ו-16, או תיאור מזון באמצעות תווית, מסנן, פרטומת או הגזה אחורית של מידע כאמור שאינו תואם את המזון או את תכונתו;
- (3) לעניין מסוקן – מכירת מזון שהוסף לו תומר או רכיב או שטופל או עובד כאמור בפסקה (1), או מזון שסמן או תואר כאמור בפסקה (2).

31. סעיף 9(א) לחוק התקנים, תש"ג 1953 קובע באופן הבא:

"לא ייצור אדים מצורן, שמייפרט שלו נקבע בתיקן רשמי, ולא ימכרו, ולא ייבאו ולא ייצאו, ולא ישתמש בכל עבודה שהיא, ולא יבצע עבודה שהכללים הטכניים של תחילה נקבעו בתיקן רשמי, אלא אם התאימו המוצרן או תחוליך העבודה לדרישות התקן הרשמי, או אם נקבעה הוראה אחרת באכזרה שבה הוכרו התקן כתיקן רשמי."

32. באופן עקרוני, המבקש מעוזר לרכוש ולצורן מוצריים לבעיים על פי מוצריים שאינם טבעיים וזאת כחלק מהקפותן על תזונה בריאה.

33. לואבור מלבד, כל אין המזכיר במוצריים הדואיים להיות מוכתרים בשם "טבעי", גם לא בשפה הרוסית. זאת בלשון המעטה.

34. הוראות תקן 1145 קובעות בעניין זה במפורש כי מותר לסמן מוצר בכינוי "טבעי", אך ורק בתנאים הבאים שנקבעו בחוראות סעיף 8.2 לתקן המפנה לסתוף ג' לתקן הקובל באופן הבא:

"סימן מוצר מילוי בכינוי טבעי
מותר לסמן בכינוי "טבעי", ללא מלים נלוות, מזון יחיד או מקטע שלו, שאינו עזרבת של מזונות,
שאין בו חספת וכיבית ולא עבר וחליני אחרים מאשר מלאה המפורטים להלן...".

35. עד קובעות הוראות תקן 1145 קובעות בעניין זה במפורש כי לא ניתן לסמן את המוצר, בשפה זרה (אנגלית או כל שפה זרה אחרת), במונח "טבעי" – מקום בו המוצר אינו "טבעי", ובו, להמנע מלטמן את המונח "טבעי", בשפה העברית – שכן המוצר כאמור, אינו טבעי, וכלsoon ההוראות בתיקן :

סעיף 3.5 לתקן קובע "מותר לכלול בסימן גם מידע נטף, שלא נדרש בתקן זה, ובכלר שלא יהיה מנוגד לדרישותיו".

סעיף 3.8 לתקן קובע "החלק המילולי של פרט הסימן הנדרשים יהיה בעברית. מוחק סימן זה יהיה גם בלווייתו, בתנאי שיכלול את כל הפרטים הנדרשים בתקן ויהיו זהה בתוכנן לכתוב בעברית".

(...)

"מונע שימוש בלווייתם בפרטים נוספים על הנדרש בתקן בוגר להחagna, לשימוש, לטוריות המוצגת, לתאריך לזכיבים ולתוספות, יסמן בפרטיהם אלה גם בעברית. הפרטים הנדרשים בעברית יהיו זהים בתוכנן לחלק הנוסף בסימן בלווייתם"

- העתק של תקן ישראלי 1145 מצ"ב בנספח "ק" לבקשת זו.

36. מוזכר בסעיפים רשמיים בתקן. לשם סיבור האוזן, תקנים רשמיים הינם מחייבים לכל דבר ועניין, וזאת כדיינו של חוק. הפרת הוראות של תקן רשמי הינה הפרה של חובה חוקה.

37. בפועל, מסמנת המשיבה את המוצרים, בכינוי "טבעי" בשפה האנגלית, כך שכל אדם, הרוכש את המוצרים, וקורא את השפה האנגלית, נחשף מייד, בהזיה המוצר, כי מדובר במוצר "טבעי", ולא חלא. המוצר אינו טבעי.

המשיבה הפרה את הוראות הדין

38. המשיבה הפרה את הוראות הדין. בהתאם לתקן, מותר לטען את המוצרים הרלוונטיים לבקשת כתביים אד ווק במודה והט איןנס גערכובות מזונות וכן שלא הוטSpo להט רכיבים נוספים, כגון חומר מתחלב טעם וריח ווינצ'ר.

39. אלא שעיל גבי ארויות המוצרים, בהזיה ובשפה האנגלית, מצוין כי המוצרים טבעיים, ואילו, כאמור, לא מצוי בשפה העברית, כי המוצרים טבעיים, ודוקא כן מצוין מאחור, כי הם עשויים מתערובת של מזונות, וכן מצוין כי החוספו להם חומרים שונים. בנסיבות אלו, אין מדובר במוצרים טבעיים. וודges, כי אין מדובר בעניין סמנתי אלא בעניין מהותי מאין כמותו, שכן אין לחשות בין מוצרים טבעיים לבין אלו שאילגנים טבעיים, הן מבחינת הטעם והן מבחינת הערכים התזונתיים. וחעליך, מוקן כי הarkan חסביר נכון לשלם סכום גבוה יותר בגין המוצרים הטבעיים, מאשר אלו שלא.

חובנה נעוצה להגנתו של הלקוח

40. הוראות התקן, נועד בין היתר להבטיח תאמונות בין מוצרים. סעיף 8(א) להוראת חוק התקנים קובע באופן הבא:

"השור רשאי, לאחר התייעצות עם נציגי היוצרים והצרכנים, להכריז בהכרזה שפורסמה ברשותם על תקן מסוים, כלו או חלקו, ועל תקן ישראלי רשמי (להלן – תקן רשמי), אם נוכה

כי הדבר דרוש להשגת אחת המטרות האלה:

- (1) שמירה על בריאות הציבור;
- (2) שמירה על בטיחות הציבור;
- (3) הגנה על איכות הסביבה;

(4) הספקת מידע, כאשר לא קיים מידע או מנגנון חלופי העשיי להקנות הגנה לצרכן; תקן שיזכה לפי פסקה זו, לרבות הוראה בו, יהיה תקן להספקת מידע בלבד;

(5) הבטחת תאמיות או חלופיות של מוצרין:

(6) מניעת נזק כלכלי ממשוני העולם להיגרים לצרכן כתוצאה משימוש במערכות, בחומרים או במוצרים המשמשים לבניה (להלן – חומר בניה), הגלויים לעין, וכן מניעת נזק כלכלי העולם להיגרים לצרכן כתוצאה משימוש בחומר בניה שאינם גלוים לעין.

.41. תכליתו של התקן, היא לתחטיה כי יצירנים יישו שימוש בכינויים התואמים את טיבו וטבעו של המוצר, על מנת למנוע מצב בו ייעשה שימוש בכינוי דוגמת "טבעי" על מנת לתאר מוצר שאינו טבעי. רק כך תושג תאימות וחופיות בין מוצרים.

.42. מעבר לכך, התקן מעד אף למנוע הטיעיה בוטה של הצרכן, מקום בו ייעשה שימוש במונח "טבעי" על מנת לתאר מוצר שאינו טבעי ושאינו יכול להחשב שכזה.

נרטט למבקש נס ואנו נקבעו החיקוק למןע

.43. עקב הפרת הוראות הדין בידי המשיבת, נגרם למבקש נס ממוני, וכן נזק שאינו ממוני.

.44. לו היה המוצרים מסוימים באופו הולם, היה המבוקש למנוע מרכישותם ורכש מוצרים אחרים שהם כן طبيعيים. לכל היותר, היה המבוקש רוכש מוצרים מתחרים שעולותם נמוכה יותר.

.45. יעיר, כי מחירם של המוצרים אותם רכש המבוקש, הם גבוה הרבה יותר, ממוצרים שאינם طبيعيים.

.46. בנסיבות בוחן רוכש הצרכן מוצר טוב פחות مما שנתכוון לרכוש הוא זכאי לפיצוי בגין נזקו הממוני. הפיצוי יכול שייהה בגובה מחיר המוצר או בשיעור נמוך יותר (חשבה חלקית)(ת.א. (ת"א) 2474/02 רותט תומר ג' מ�"ב מערכות תשומות בabilia בע"מ (27.5.2004)). שיעור החשבה החקלאית נקבע בין היתר בהסתמך על שיקולים שונים לרבות, חומרת המעשים, הנפר בין המוצר כפי שהוא ובין המוצר כפי שנמכר וכיוצא ב. במקרים בהם נסיקה חשבה בשיעור חלקי ראה למשל (תק (י-ס) 4952/07 הזו אביבה ג' אדמון גיל (12.5.2008, פורסם ב"עבוי"), תק (י-ס) 4952/07 הזו אביבה ג' אדמון גיל (12.5.2008, פורסם ב"עבוי").

.47. בוגע לנזקו הממוני של המבוקש, יומד שיעור החשבה החקלאית על 50% ממץ' השם המוצרים.

.48. המבוקש מעריך את נזקי הכלכליים בסך 20 ש"ח.

כמו כן, המבקש סבור כי הוא זכאי לפיצוי בגין נזקי הבלתי ממעוניים ובכלל ואות עקב הפגיעה הליבתית באוטונומיה, והרגשות השליליים הנלוים לכך דוגמת כאס, מרמה ואובדן אמון ביצרני מזווע, אוטם הוא חש. המבקש שסביר כי הוא צורך מוצרים טבעיים כדי מוצרים שאינם טבעיים. זהוי פגיעה בזכות הבחירה העומדות לצרכן. זכותו של המבקש היא לצורך מוצרים טבעיים, אם וככל שהמונה "טבעי" מצוי על גבי הארזה, בחזיות ובשפה האנגלית.

.49 בע"א 97/1338 תבונה נ' רabi, פד נ(1) 672, נאמרו הדברים הבאים בדי כי השופטת נאור:

הנזק הלא ממוני שהחוכרע טוען לו מאופיין בהחשות הגועל הנובעת מכך שמודבר בסיליקון, על כל המטען האסוציאטיבי המולוה חומרה. לעומת, נזק מסווג זה הוא לא כאותה נזק בריפיצי. הטעיה בדור תחולת החלב במקורה זה היא לכארה בגדר פגעה באוטונומיה של הפרט. או עטיקם בဓבץ' מזון. וכוחם של צרכנים היה לקבע מה יכנסו לפיהם ולגופם ומה "מנעו", מי שודשה למשל לצורך רק מזון כשר, ויסתבר לו בדיעד שהמזון שהרצג תוך הטעה אינו כה, יתרוש תחרושת גועל ופגעה באוטונומיה שלו. כך יחש גם מי שצורך רק שמן וזוקא לא יטבע עם כן שימבטו תוך הטעה אורגני איינו כהה. מי שמבקש לנעת החלב דל שמן וזוקא לא יטבע עם כן שימבטו תוך הטעה חלב שב שיעור השמן גבוה, ולחפק. בכל המקרים הללו ובמקרים רבים אחרים שנייה להעלאת על הדעת, ישנה פגעה באוטונומיה של הפרט, אף שאין עמה נזק גוף או סכנה ממשית לנזק גוף. לכל צרכן וצריכן העדרות בוגר למונומוטוי, העדרות המבאות לעתים את האידיאולוגיות שהואאמין בה בדרך לחיסכון או בראים. אכן, וזה שומר שורות יכול לומר לשומר התרבות: מה קרה אם אכלת מזון שאיינו כשר; לא נגרם לך נזק, לא זו השתקפותו של מי שמבקש לשומר על כשרתו או לאכל רק מזון אורגני או מזון דל שמן.

וכך קבעה כי השופטת פרוקצייה באוטו עניין (בפסקה 13 לפסק-זינה):

"בעניינו מודבר בהושפה מרכיב לדבר מכל חוץ הפורת התקן הרשמי בלבד שהזרכן ידע את דבר קיומו של אותו מרכיב במזון שזיק ובמציאות דברים שבה אותו חוסך מזון איינו מזיך לביריאות. לשאלת באיזו מידה עוגמתה נפש של צבן במצוות דברים זה היא בבחינת נזק הנובע ממהלכם הטבעי של הדברים, אין תשובהஆחדה אשר קורואה מעורר אחד. אכן עשוים להיוות מצבים קיצוניים שבהם הטעה לנבי מרכיביו של מוצר אכילאה, גם כשאן בהס נזק ביריאות,عشורה להיוות בעלה חשיבות מיוחדת לצרכן מהיבטים שונים, למשל מבחינה ערכית, מבחינה ושיקפת גולמו או עקב קיומה של העדרה מוגדרת למוצר בעל מרכיבים מסוימים לצורך השגת תכלית ספציפית. כך למשל הגנת מוצר אכילאה כקשר אף שאיינו כשר, או הגנת מזון מבון אודגני אף שאיינו כהה, או הצגת מוצר כדיל-שמען בעד שלמעה הוא ריבושן – אלה עשוויות במקרים מסוימים להוביל נזק לא ממוני שנייה לומר במידת ודאות כי הוא נגרם באורה טبعי ובמהלכם הריגל של הדברים כהרצאה ישירה מועלות הנגע. בסוג מקרים אלה מזיהה בלב הזרקן העדרה ברורה ומוגדרת למוצר בעל אפיון מסוים – בין הדרפה שמקורה בערבי רת והשיקפה גולם, בין העדרה הנובעת מועלכ טבענות ובין העדרה הבונית על תכלית לשולט בחיקוק הקלויות תכזרחות מהמווען, וכיוצא באלה עניות. פגעה בהקשרים אלה בכוכחו של הזרקן לבתו את המוצר הריאי עניינו היא פגעה ממשית בתחום העמדותיו כפרט, ונזקו הכללי מפגיעה זו אינו קשה להוכחה.

קיומה של העדרה מוגדרת ובוראה של הזרקן לרוכש מוצר בעל איכות מוגדרות עשוי לחות בדי כלי לגיטימי לobil את נזקו מהמשוך על הדרה חוכתו שלא להטעתו לגבי הכוונתי של המוצר הנרכש. עליה מסווג זה עשויה במרקם מהאים גם להצדיק תובענה יציגות אשר את בוי קבוצתנו,

השותפים לחובענה, ניתן להגדיר بلا קושי מיוחד. אולם המקורה שלפנינו הוא שונה, וההתשובה לו קשה ומורכבת יותר.

51. כאמור של חמקש לפיצוי בגין חנזק הכספי ממוני שנים, מתיישבת אף עם האמור בפסק-דין של ביהמ"ש העליון בע"א 243/83 עיריית ירושלים נ' אל גורדון, פ"ד לט(1) 113, שם נאמרו הדברים הבאים בהקשר להגדרת נזק (בעמ' 140):

"הגדרה זו רחבה היא הן לעניין הפגיעות הנוכרות ברישא והן לעניין אלה הנזוכרות בסיפא .. היא כוללת את כל סוג הנזק, בין פיסי ובין שאינו פיסי, בין ממוני ובין שאינו ממוני. בסידור ההגדרה עומדת המציגות המוחשית היא משתרעת הן על נזק פיסי והן על נזק כספי; הן על פגיעה בתחושות גופנית ונוחות, שיש להן ביוטרייסטי, והן על פגיעה בתחושות גופנית ונוחות, שיש להן ביוטרייסטי. לא היה מקום, על-כן, מבחינה היקפו של המושג "נזק", שלא לכל בחובו שלילית נוחות גופנית, סבל נפשי ופחד, שאין להם ביוטרייסטי."

52. בנסיבות העניין, יסתפק המבוקש בדרישה צנעה לפיצוי עקב הפגיעה באוטונומיה, הגם שניתנו היה לנזק בסכומים גבוהים בחרבה. המבוקש מעיריך את הפגיעה באוטונומיה בסך של 1,000 ש".ם. נזקי של התובע מסתכמים על-כן בסך 1,020 ש"ח.

ג. הטעינות הרכנן

53. חוק הגנת הרכנן הינו דבר חקיקה צרכני שתכליתו – הגנה על הרכנן. בין היתר, מטרות החוק היא למונע הטעיה של הרכנן ולגרום לעוסקים במשק להביאו לידיית הרכנן מידע מלא אודות הנכס או השירות הנרכש. על תכליתו של חוק הגנת הרכנן עמדה בכ"י השופטת שטרסברג-כרך בע"א 1977/97 ברזני נ' בזק החברת הישראלית לתקשות בע"מ, פ"ד נה(4) 584, בפסקה 9 לפסק דין:

חוק בא להשליט אורחות הרגשות על המגזר העסקי ולקבוע כללי משvak הוגנים ביחסים שבין הרכנן לעוסק. החוק בא להבטיח כי העוסק לא יוכל את מעמדו הכלכלי העדריך על-מנת להתחער שלא כدرן על חשבונו של הרכנן. על-מנת להגן על הרכנן נקבע בחוק..." שורה של וחבות ויאסורים על העוסקים – היוצרים, היוצרים, הסוחרים ונותני השירותים – שפטוריהם הכלולתי היא למניע הטעיה הרכנן, להביא לידייתו מידע מלא בכל האפשר על טיב העסקה שהוא עומד לעשות, ולהת לו כלים למש את זכויותיו..."

וכפי שנקבע ברא"א 96/8733 רוברט לנגרט נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(1), 168:

מטרתו של החוק אם כן, להגן על הרכנן, כך שבушוו עסקה יעמוד לדשו מלא המידע ההונן והגנות, על פי יכול לככל צעריו ולגבש החלטתו ברכר פעילותו הרכנית, "חוק הגנת הרכנן נמנה עם התיקה המתערבת בחוזים שבין צדדים לא שוים, והמטילה על הצד החזק - הספק - חובת הוגנה מוגברת כלפי

הצד החלש - הזכרן ... חוק הגנת הזכרן מבקש לאזן את חומר השווון שבין הצדדים על ידי הטלת חובת גילוי על ספקים.¹

.54. סעיף 2 לחוק הגנת הזכרן, שכותרתו "איסור הטעיה", קובע את החבות:

"2. איסור הטעיה"

(א) לא יעשה עסק דבר – במעשה או במחדר, בכתב או בעל-פה או בכל דרך אחרת –
העלול להטעות צרכן בכל עניין מהויה בעסקה (להלן – הטעיה); בלי לגועם מכליות
האמור יראו עניינים אלה כמהותיים לעסקה:

- (1) הטיב, המחות, הנסיבות והנסיבות של נכס או שירות;
- (2) המידה, המשקל, הצורה והמרקבים של נכס;
- (3) מועד ההספקה או מועד מתן השירות;
- (4) השימוש שנגין לעשות בנכס או בשירות, התועלות שניתן להפיק מהם (והסכנות הכרוכות בהם);
- (5) דרכי הטיפול בנכס;

(11) התאמתו של הנכס או השירות לתקן, למפרט או לדגמ;

.55. על יסודות עלת הטעיה עדמה כי השופט שטרסברג כהן ברא"א 2837/98 ארך נ' בזק החברה הישראלית לתקשות בע"מ, פ"ד נ(1) 600, בפסקה 8 לפסק דין:

"טעיה היא הצהרה כתובת הטעיה נמצאת כאשר קיים فعل בין הצדדים הנאמנים (או מוסתרים) לבין המציגות הטעיה יכולה לבוש שתי צורות: האחת, הטעיה במעשה על דרך של מגז שווה הכלול פרטיט שאים תואמים את המציגות; השנייה, הטעיה במחדר, קרי: אי-גילוי פרטיט מוקם שיש חובה לנולותם (ראו: ג' שלו דיני חווים [9], בעמ' 225; ד' פרידמן, נ' כחן חווים (פרק ב' [10], בעמ' 787). ודיק: אין דין עליה הטעיה לפי דיני החווים כדי כי הצד הטוען להטעיה אכן טנה ובשל טעות זו התקשר בחווה (ראו סעיף 15 לחוק החווים (חלק כללי), תשל"ג-1973). הרי שהאיסור מכוחו חוק הגנת הזכרן וחוב יותר והוא חל על כל דבר... העילן להטעות צרכן" (ההדגשה שלי – ט' שי כ') גם אם הלה לא הוטעה בפועל (ראו: סעיף 2 לחוק הגנת הזכרן וכן ע"א 1304/91 טפותות – בנק משלוחאות לישראל בע"מ נ' למפרט [1], בעמ' 326.)."

.56. בעת נבחן האם מעשיה של המשיבה "עלולים להטעות צרכן".

¹ ההוושות, כאן ובכל מקום אחר, אין במקור אלא אם נאמר אחרת.

- .57 המשיבה, הציגה מצג ולפיו המוצרים אותם היא משוקת חיים "טבעיים". כאמור דלעיל, זהה הטיעיה לכל דבר ועניין.
- .58 לעניינו, הטיעיה המבוקש לרוכש מוצרים הקיימים לחיות טבעיות,بعد שבעוד רכש החובע מוצרים שאינם כלל. מדובר בחטעה בנושא מהותי, לענין הטיב, תמחות ותשוג של הנכס, לעניין דרכי הטיפול בכך (סעיף קטן 5), וכן לעניין התאמתו של המוצר לתקן.
- .59 לו היה המוצרים מסוימים באופן חומם, היה המבוקש נושא מרכישתם ורכש מוצרים טבעיים. לחיליפין, היה חםבקש רוכש מוצרים מתחרים הנמכרים במחרירים נוכחים בהרבה.
- .60 מסקנת הדברים היא כי גם עילת הטיעיה עומדת למבוקש.

ג. 4. הגדרת הקבוצה והטעדים המגעים לחבריה

ג. 4.1. כללי

- .61 בהתאם לסעיף 10(א) לחוק תובענות ייצוגיות, הרי שבבקשות אישור התביעה ביצוגית על ביהם"ש הנכבד להגדיר את הקבוצה אשר בשם תנהלה התביעה:

"אישור בית המשפט טובענה ייצוגית, יגידר בהחלטתו את הקבוצה שבסמה תנהלה התביעה; לא יכול בקבוצה אדם שעילת תביעתו נזוכה לאחר המorder שבו אושרה התביעה הייצוגית כאמור."

- .62 אלו מציינים כי קבוצת התומבים תוגדר באופן הבא:

"כל לקוחות הקוראים את השפה האנגלית, ואשר רכשו או המוצר חרול פרג'יס קלאס, ומיזבאו ו/או משוקק בידי המשיכה 1, מעלהם נבחר בשפה האנגלית את המונח "100% טבעי" או מונח שקל לו, וכן כל לקוחות הקוראים את השפה האנגלית ואשר רכשו או המוצר גבינה מוחכת מתушנת (להלן: "המוצרים") המזבאו ו/או משוקק בידי המשיכה 2, מעלהם נבחר בשפה האנגלית את המונח "טבעי" או מונח שקל לו".

- .63 לעניין הטעדים, חשוב להזכיר כי גם בהתאם להוראות הדין הכללי לבייהם"ש הנכבד סמכות רחבה לקבע את הטעדי תוראי במקורה של הפטות הוראות דין. כפי שקבע בידי כב' השופט חשיין ברע"א 6339/97 רוקך נ' סלomon, פ"ד נח(1), 199, 268.

"סמכות ליתן כל סעד לו לביתההמשפט, והשלה שלפנינו מסבה עצמה על שיקול דעתו של בית המשפט, אם ייעניק לבעל דין סעד זה או סעד אחר. דומים הדברים – דומים הם אך אינם זהים – לפעולו של ביתההמשפט של ה-Equity, שהתאים את הדיין לחיקם המשותפים. ביתההמשפט של החזק בסמכותו למסעה לצורו דין, וכן יזר דין מום לדין. אנו, לעניינו עתה, אין לנו מורייקם לבת כדין. עניינו הוא אך ורק בנושא הסעד, ולגריסתנו מחייב ביתההמשפט – מטבח בריחו – בשיקול דעתו איה סעד יעניק למתדיין שהוכחה זכותו לפניו.

ניתן לטעון, כי אוטה סמכות שבית המשפט שואב מקרו – היא ועמה כל אשפוז הפרשנות שבית המשפט גושא על גבו – כל אלה כוללים בחוקם סמכות שיקול דעת המונתקת לבית המשפט אם יונק לטורע סעד וה או אחר בנסיבותיו של עניין פלוני. שיקול דעת, למחרת לו, אין הוא שיקול דעת חופשי ואכן הוא שיקול דעת בלתי מוגבל. בית המשפט יפעיל את שיקול דעתו באורח שיפוטי, תוך שיכריא במנין שיקוליו את האינטרסים המתגושיםים ביניהם. ואולם שיקול דעת בהעתק סעד, באשר שיקול דעתו הוא, מהו זה חלק מבית המשפט.

אכן, הסעד אינו אלא טיפול לזכות, ובמקרה שיש זכות יש סעד: *jus ibi remedium*. בראשיתו שמה לעלי על בית המשפט לקבע אם שמען מחייב בזכות, ואם הפרarrant את דוחו של שמען, משקיע בך, לאחר שימוש טיעתו של בעל-הדין, אך בית המשפט אל מחן הטעמים ונטל הוא מעל למפעים את הפעוד הרואין כי יתנתן, לדעתו, לחובבך.

64. הדברים יפים מבחינה קל וחומר כאשר עסקין בתובענה יציגונית. בעקבות חקיקת חוק תובענות יציגונית, ניתן לביהם "ש שיקול דעת ורחב יותר מפסיקת סעד בתובענה יציגונית. כפי שציין כי השופט בנימיני בית'א 1065/05 שנייה נ' תדייראן (פרוסטם בנו, ניתן ביום 14.2.08):

"הגדרת השאלות המשוחפות לכל חברי הקבוצה מצריכה בירור של הטעמים המבוקשים בבקשתו לאישור התובענה היציגונית. מגמת החוק החדש להעניק לבית המשפט שיקול דעת רחב בעניין אישור התובענה היציגונית ורחך ניחולת, מוצאת את ביטוייה גם בנסיבות הסעדים שניתן לפסקות בחובנה יציגיות. סעיף 20 לחוק דין בסעדים שנינן לפסקות בתובענה יציגונית, ואלו כוללים 'מן פיזוי כספי או סעד אחר לחבריו הקבוצה', בהתאם להוראות שבסעיף 20. סעיף 20(ג) לחוק קובע: 'מצוא בית המשפט כי פיזוי כספי לחבריו הקבוצה, כולל או חלקם, אוינו מעש בניסبة הענן, בין משום שלא ניתן להזעם ולבצע את התשלומים עלולה סבירה ובין מסיבה אחרת, רשאי הוא להורות על מתן כל סעד אחר לרשות הקבוצה, כולה או חלקה, או לטרובת הציבור, כפי שימצא לנוכח בנסיבות העניין'."

65. כפי שיובהר להלן, ביהם "ש הנכבד יתבקש ליתן צו הצהרתי המורה כי המשיבה חפра את הוראות הדיין, וכן לחזיא צו עשה המורה למשיבה להימנע בעתיד מהמשיך הפרמו. בנוסף, יתבקש ביהם "ש הנכבד לפסק לטובת הקבוצה פיזוי כספי.

ג. 4. 2. צו הצהרתי וצו עשה

66. בית המשפט הנכבד מתקבש בזאת ליתן צו הצהרתי, ולפיו המשיבה פעולה בניגוד לין בכך שסימנה את המוכרים נשוא התביעה בתואר "טבעי". כמו כן, מתקבש ביהם "ש הנכבד ליתן צו עשה, ולהורות לנتابעת להдол באופן צופה פני עתיד מהפרות הוראות הדיין.

67. סעדים שכallow הינם אפשריים וכך ראויים בהתאם להוראות חוק תובענות יציגונית. כפי שנקבע בדי כי השופט אלטובייה בשב"א (ת"א) 221177/04 גינדי טל נ' מגיל חברה לבטוח בעמ' (בנו, 15.1.2009):

"כפי שנקבע לעיל, הפור המשיכות את חובת הגילוי היום המוטלת עליו בכך שלא הפסכו את תשומת לבם של המוכרים המשורטים בצה"ל כי בעת השורות כפופה יכולת ניצול הפלישות להוראות רשותה

הזכא. לפיכך, יש להיעזר בקשות של התוכעים להעניק להם את הסעד החזותרי והולפי וגורש על ים, חיתו תיקום של הפגמים שנפל בפוליזות...

לא נותר אלא ל��וע כיצד על המשיבות למלא אחר חובת הגילוי הייזום בקשר עם הוראות הדין הצבאי. באשר לכך, יש להתייחס לנדרש מהבוחן בשני מועדי הזמן הרולוגטים למידע נשוא התבוננה, הינו בשלב עופר לכrichtו של הסכם הביטוח ובמהלך חקפת הביטוח עבר לגיסו של המבוקש. ואשת – על המשיבות, כולל בפסקת הביטוח פיסקה "בולטת", במשמעותה שגין למונח זה בין הביטוח, המפנה את השומת לב המבוקש כי השימוש בפוליטה כפוף בעת השירות הצבאי להוראות הצבא המשנות מפעם לפעם. שנייה – על המבוקש לידע את המבוקש לרעת גיסו האפר, במועד שמאפשר ביטול ההתקשרות מבחינת גביה תשוממי הרכבה, כי אופן השימוש בכיסוי הביטוח מושפע מהוראות הצבא.

וכפי שנקבע גם בת"צ 9386-03-09 שור ואח' נ' מפעל חיפה (09/11/2009, נבו), בפסקה 10 לחתולתו:

"אם מבחןת מדיעות משפטית וראוי להכיר בעילה שהسعد המבוקש בה הוא ציווי במסגרת חובהuna יציגות? לכארה סעד של ציווי הוא הגלומות הסעד "התהוו" בתובנה יציגות אשר נועד לעשות שירות ציבורי לציבור כלל ואין עניינו - כסף. עם זאת יכול לטען הטעון כי הטעון עשה מלאכתו קלה, בכך הקUSHי להוכיח נוק לקובזה בתביעה כספית, הוא מספק בסעד של ציווי ומוחיד את הקבועה ללא סער ממשי שהוא היפוי. כמו כן פסק דין שינתן בעניין הציווי יהווה מעשה בית דין שיכبول את דברי הקבועה וימנע מהם להגיש תביעה אישית כספית (אלא אם כן תוכר זכות לפיזול סעדים – ואני מביא דעה לעניין אפשרות זו במסגרת חובהuna יציגות). התשובה היא שלבית המשפט שיקול דעתו לבני כל תביעה אם לאשר אותה בתובנה יציגות (סעיף 8(א) בחוק חובהuna יציגות). על בית המשפט לשקל כל מקרה לנוון. נראה לי כי במסגרת שיקול הדעת ושאי בית המשפט לשקל – אם השירות הציבורי "עשה" חזו חשוב כשלעצמם, ככל שהוא עונה על מטרות חוק חובהuna יציגות; אם לא תותר הגשת התביעה לסעד של ציווי ולא יוכל תובע יציגות להבעה בסעד של פיצוי, עקב המוגבלת של הפטקה, לא נמצא חיליך או רוחו (להוביל מהליך או פלילי) שיוכל לאכוף הוראות דין שבגינן עומדת זכות להגיש תביעה יציגות; שחררן הבהיר לא יתרח להגיש תביעה אישית שלא במסגרת חובהuna יציגות למן ציווי הוואיל והוואזאות הכרוכות בהגשת תביעה מעין זו גבותות ממד לעומת הפיצוי הכספי שהוא עשוי לזכות בו."

לאישור צווי עשה כפיצו בתובנה יציגות ראה בשא 3423/07 דוד סלומון נ' מחלבות נ' בע"מ (נבו), 09/2009 (3), וכןatz (מרכז) 1925-08-09 אמיר רוזנברג נ' א.פ.א. (תגונה וחיה) (ישראל) בע"מ (נבו), 07/2010 (5) שם נקבע כי:

"תבילהה של התביעה מהסוג הנדון היא אכן אכיפת חוק חניה לנכים וחוק שוויון זכויות, והגברת המודעות להוראות החקים, של אונשים עם מוגבלות ושל האזכור וגופם ולבנטים אחרים, כמו המפעיל בענייננו. חוק חניה לנכים מטרחו, בין היתר, להבטיח נישות של אדם עם מוגבלות למקומות ציבוריים שהגישה הנגישה היחידה אליום היא דרך חניה הכרוכה בתחולן. סעיף 4 בתקון מחייב על המפעיל או המחזיק של המקום הציבורי חובה לשלם עד תמי' מקום ככל שנדרש מקום חניה לאדם עם מוגבלות. משמע – אדם עם מוגבלות וכי לפטור מתשלום בגין חניה במקום ציבורי כאמור.

נראה לי כי הסדר ההפוך המוצע מוקדם תכליתו אלו בעוריה נאותה. הנتابעת חדרה לנבות תשולם מבעלי הקבוצה. הrogate שילוט בכניםה לחתינן, על מכונות החשלום וביציאה מהחתינן, המודיע על חברי הקבוצה על כוחם לתגונת ללא תשולם. בכך פעללה הנتابעת ליריעת חברי הקבוצה בדבר זכותם לפטור מתשלום עבר החtinyה. בכך גם הושגו מטרות התקנים.

כמו כן נראה כי עקב האכשנה נושא הדיון תודג הרשות לכך שהמפעיל החדש של החtinyה שבא תחת הנتابעת, יונגן על פי הוראות התקנים. הרשות אמונה לא הייתה צד בהליך אך נכתה בריןן שהתקנים כיוון 16.2.10 נוכח בקשת הנتابעת לציופיה כמשמעותה נספה בבקשת האישור. אני ערה לכך שההסדר אינו כולל השבה ואולם נראה לי כי בנסיבות העניין לפני ההסדר סביר למורת האמור.."

ג. סעיפים

- .68. לחברי הקבוצה נורם נזק ממוני, שכן הם שילמו ביותר בגין המוצר והוא לא זכו לקבל מוכר בבקשתם. כמו כן, נגרם לחברי הקבוצה נזק בלתי ממוני.
- .69. הערכת הנזק בשלב זה הינה עיתיתית, חוות ובדי חמקש חטרים נתוניים המצוים בידי המשيبة. لكن, מעד בשלב זה חישוב על סמך הערכות **תזוז שתחמבקש מותיר בידי את האפשרות לתזוז את התשبيب הנזק המצרפי עת יתרקבלו נתוניים מידי המשيبة**, הערכת הנזק מוגנית בין השאר בתנון **במוציא אזרות** כמות המכירות, מנו ניתן יהיה לחסיק סטטיסטית את כמות הרוכשים וכן להעריך את השעדי בראש הנזק בדמות "פגיעה באוטונומיה". הנזקים מפורטים לעיל:
- .70. אין לחייב נתוניים מזויקים בדבר היקף מכירות המוצרים שהוא חובייה ע"י המשيبة. בהינתן כי מחוזר מכירות של כל אחד מהמוסרים מיום תחילת המכירות ובכפוף למועד ההתוישנות הקבועים בחוק עומד על מיליון ש"ח, הרי כי בהתאם לנזקו של המבקש, (50%) יוערך הנזק הממוני בסך של ש"ח 500,000, ובטה"כ 1,000,000 נזק.
- .71. לעניין הנזק הבלטי ממוני של הקבוצה, בהערכתה שמרנית נמכרו כ 200,000 פריטים, ובדומה לנזקו הבלטי ממוני של המבקש, יוערך נזקו של כל צרך בסך של ש"ח 25 * 25 (200) ביחס לכל פריט שנוצר. מכאן כי נזק הבלטי ממוני של חברי הקבוצה יוערך בסך של ש"ח 5,000,000 נזק.
- .72. מכאן, ש Zuk הממוני והבלטי ממוני עבור כל חברי הקבוצה, יוערך, על אף האמור, לצורך דיזון ענייני בסך של ש"ח 4,000,000 נזק.

ד. אחריות דבר

" מוסד התובענה הייצוגית הוא בעל חשיבות רבה במציאות הפער המובנה שבין התමירין הפרשי לשיטת שימוש במערכות אכיפת החוק האזרחי לבין התמירין החברתי הכלול לשיטת שימוש שכזה. הוא מאפשר הפתוחותן של תביעות שאף כי קיים אינטרס חברתי

בבידורן, אפשר שלא היו באות לאודיר העולם בהיעדרו... ”

(כב' השופט פוגלמן, רעא 08/2598 בנק יacob נ' ליאוד שפידא ואחרים (נבו, 23.11.2010))

73. מהאמור לעיל עולה, כי מותקיםים כלל התנאים הנדרשים לצורך אישורה של התובענה כייצוגית וכי תובענה זו מגשימה את תכליותיו של החוק.

74. מכל האמור לעיל מתרחש היכבב לשות שימוש בסמכותו ולהורות כדלקמן:

- א. לאשר את ניהול התובענה בתובענה כייצוגית, לדון בה ולהכריע בה לטבות המבקש.
- ב. להורות על הדרכם להוכחת נקם של יחידי הקבוצה.
- ג. לפ██וק לטבות חברי הקבוצה פיזי כולל בסך 4,000,000 ש"ח (או כל סכום אחר אותו ניתן למצוא בייחמ"ש הנכבד לכון לפ██וק נסיבות העניין בהתחשב בין היתר בשאלת אם לאחר הגשת התובענה המשיכה המשיכה במעשה הפסולים).
- ד. להורות על מתן צווי עשה וצווים חצורתניים כמפורט לעיל.
- ה. לפ██וק פיזי מיוחד למבקש בגין הטרחה, והסיכון אליו נטל על עצמו מען חברי הקבוצה.
- ו. להורות על תשלום שכר טרחה לעורכי הדין חממייצגים בהתאם לשיקולים שפורטו לעיל.

יוחאי גנון, עורך
ב"כ התובע

